

tal, var med Hensyn til Vurderingen af Skovene. Der har man ikke rigtig kunnet klare, hvad der var Jordværdien, og hvad der var Værdien af det, der var paa Jorden. Men jeg tror, at Vanskelighederne er fuldt saa store, naar det gælder om ved bebyggede Arealer at udfinde, hvad der er Værdien af Jorden, og hvad der er Værdien af Bygningerne.

Jeg tror, man var kommet vidt i Nøjagtighed med Hensyn til at fastslaa Ejendommens Værdi, og det var ikke saa underligt, at man kunde komme ret vidt i den Henseende, for man havde for hver enkelt Ejendom kunnet faa opgivet Ejendommens Indtægter og Udgifter meget nøjagtigt. Men nu skal man have noget helt andet og noget, som slet ikke har noget som helst at gøre med Ejendommens Benyttelse. Ved en Byejeendom spiller det ikke den allerringeste Rolle; hvad Slags Jord den er bygget paa. Nej, det er de Indtægter, Ejendommen giver i Leje, og det er de Udgifter, Ejendommen medfører til Skatter, Vedligeholdelse o. s. v., det kommer an paa. Det vil saaledes der være overordentlig meget vanskeligere at foretage en virkelig retfærdig og ligelig Vurdering for Jordens Vedkommende.

Og hvorfor skal man have denne Jordværdi, hvorfor ønsker man den? Det kan jo være, at dette passer godt paa Landet — skønt jeg ogsaa fra Landboernes Side hører, at der kan være nogen Tvivl om; hvorvidt det egentlig bliver en let Sag at finde Jordværdien paa Landet. Imidlertid, det er muligt, at det kan være praktisk, hvor der er Tale om store Arealer og faa Bygninger. Men det er aldeles umuligt at gennemføre noget saadant, hvor næsten det hele er Bygninger. Det vil jo ogsaa, naar man ser paa Forholdene her i Københavns, vise sig, at det er umaadelig forskelligt, hvorledes Værdien falder paa de forskellige Steder, og det er let at se, at der maa foretages en Undersøgelse af hver enkelt Ejendom, hvis det efterhaanden skal lykkes at tilvejebringe en retfærdig Vurdering. Og netop fordi det vil blive saa kostbart, og fordi det ikke vil give den allermindste Realitet, synes jeg, at man hellere skulde undlade det, der her er Tale om, og holde sig til den Vurdering til Ejendomsskyld, som man nu var kommet godt i Gang med.

Der er Folk, som siger: det er netop Jorden, der skal beskattes, det er den, man har Ret til at beskatte. Jeg maa oprigtigt talt sige, at det løber rundt for mig, naar man begynder at tale paa den Maade. Om man har købt en Ejendom, saavel Jorden

som Huset, eller man har købt Jorden alene, gør efter min Mening ikke mindste Forskel med Hensyn til, hvorvidt Staten har Ret til at beskatte, jeg kan ikke indse, at der skal beskattes anderledes i det ene Tilfælde end i det andet. Selvfølgelig kan man beskatte Ejendommen, men man maa altid gaa ud fra, at idet man beskatter Ejendommen, beskatter man Lejeren, der er ikke andre, som kan beskattes ved Ejendommen. Maaske er det Ejeren selv, som er Lejer, og saa bliver det ham, som beskattes, men for saa vidt det er en Ejendom, der benyttes til Udlejning, maa det naturnødvendigt blive Lejeren, der beskattes; hvorfra skulde Indtægterne af Ejendommen komme uden netop fra Lejeren? Der er nogle, som mener, at naar det er Jorden, der beskattes, kan Skatten ikke overføres paa Lejerne. Dette er mig ganske uforstaaelig Tale; jeg kan ikke paa nogen Maade se, hvordan Skatten skulde komme ud af Ejendommen paa anden Maade end af Lejernes Lomme. Vi havde for nogen Tid siden til Behandling et Lovforslag om Restaurationsskat, men jeg har ikke tænkt mig, at man fra nogen Side vilde sige, at denne Skat var en Skat paa Restauratørerne, den maatte antages at være beregnet paa at være en Skat paa Kunderne; og akkurat lige saa sikkert er det, at en Skat paa Ejendomme nødvendigvis maa blive en Skat paa Lejerne, som er de eneste, hvorfra Indtægten af Ejendommen kommer.

Man maa altid være betænkelig ved at lægge Skatter paa Ejendomme, fordi disses økonomiske Grundlag ganske forrykkes, i det Øjeblik man beskatter dem højere. Ikke alene skal Ejeren overføre Skatten paa sin Lejer, men tillige bliver den hele Prioritering paavirket deraf, Saa snart Beskatningen bliver tilstrækkelig nærgaaende, fremkommer der med Hensyn til hele Økonomien og alt, hvad der drejer sig om Penges Anbringelse i Ejendomme, en Usikkerhed, som man absolut maa være ængstelig ved at fremkalde. Derfor kan man naturligvis ikke sige, at man ikke maa beskatte Ejendomme; det er blot noget, man maa undgaa saa meget som muligt for ikke at fremkalde alle de nævnte Ulemper. Man kan med Rette kræve, at Beskatningen skal være retfærdig, og det er netop ogsaa det, man fra Flertallets Side har fremholdt, at saaledes som man nu vilde have det, vilde Retfærdigheden bedst ske Fyldest. Det tror jeg ikke; jeg tror, at for alle Byejeendes Vedkommende vil Ordningen blive uretfærdig. Der havde man nu fundet en Maade, hvorpaa man kunde gennemføre en retfærdig Beskatning, nem-